

Naše noviny

Bílá Lhota • Červená Lhota • Hrabí • Hradečná • Měník • Pateřín • Řimice

PODZIM 2022 • ROČNÍK 18 • ČÍSLO 73 • VYDÁVÁ OBEC BÍLÁ LHOTA • E-MAIL: OBEC@BILALHOTA.CZ

Periodický tisk obce Bílá Lhota

7. září

Čtvrtletník

za období 1. 7. 2022 – 30. 9. 2022

Folgenerová Anna, Řimice	Gottvaldová Ludmila, Hradečná
Fuglíček Lubomír, Bílá Lhota	Alšová Helena, Řimice
Ulrich Jiří, Bílá Lhota	Pur Zdeněk, Řimice
Krbcová Jitka, Hrabí	Hrubý Václav, Řimice
Malík Zbyněk, Bílá Lhota	Pekařová Emílie, Měník
Zapletalová Cecílie, Řimice	Havlíček Miroslav, Hradečná
Táborská Ludmila, Měník	Dostálová Ivana, Hradečná
Škopová Ludmila, Měník	Jergonová Věra, Řimice

***Jubilantům ze srdce gratulujeme a přejeme hodně zdraví,
pohody a optimismu do dalších let.***

Vážení spoluobčané.

V letošním roce je tomu právě 140 let založení sboru dobrovolných hasičů v Bílé Lhotě. Jednotka SDH byla z důvodu množství se požárů založena už v roce 1882. Zakládajícími členy byli pánové Adolf Hájiček – první předseda, Antonín Jaroš, Antonín Štěpař a František Sova. Tito členové byli z Bílé Lhoty, Pateřína a Hrabí. Ještě v roce založení sboru byla koupena ruční stříkačka. V roce 1898 byla za přispění sponzorů zakoupena stříkačka nová a teprve v roce 1951 zakoupena stříkačka motorová.

Za trvání sboru se vystřídal několik starostů. Nejdéle v této funkci pracovali Max Maitner, Bohumil Hájek, Jan Kneifel a Mojmir Čep. V dnešní době je činnost sboru různorodá, nejedná se

jen o hašení požárů, ale sbor napomáhá při různých haváriích nebo přírodních katastrofách. SDH spolupracuje s obcí a aktivně se zapojuje při pořádání různých akcí. V současné době má jednotka 19 členů. Vlastníme autocisternu CAS 25, motorovou stříkačku PS12 a PS 16.

Dne 18. června jsme si připomněli toto výročí celodenní akcí, kdy byla na náměstí v Bílé Lhotě k vidění hasičská technika, proběhlo námětové cvičení. Po slavnostním nástupu a ocenění členů sboru byl zahájen kulturní program. Bohatě občerstvení, skákací hrad pro děti. K dobré náladě přispěla živá hudba.

Děkujeme všem, kteří se těchto oslav účastnili.

Stanislav Huličný

HODNOCENÍ VOLEBNÍHO OBDOBÍ 2018 – 2022 VE ZKRATCE

2018

Přístavba MŠ 10,505.251 Kč dotace z MMR z Integrovaného regionálního operačního programu 8,926.521 Kč.

Protipovodňová opatření 2,572.040 Kč dotace z Operačního programu životního prostředí 2014–2020 1,893.598 Kč.

Digitální protipovodňový plán 133.100 Kč.

Nákup travní sekačky Grilo 760.364 Kč.

Radlice na sníh na Merlo 64.493 Kč.

Restaurování křížů Pateřín, Bílá Lhota, Řimice 557.750 Kč.

Oprava místních komunikací 333.484 Kč.

Zakoupení hřiště v Hrabí od Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových 504.000 Kč.

2019

Koncert v Arboretu 35.000 Kč dotace z Olomouckého kraje 10.000 Kč.

Autobusové zastávky Řimice 79.129 Kč.

Renovace veřejného osvětlení Červená Lhota, výměna svítidel Nové mlýny, Měník Hradečná 3,156.255 Kč dotace z SFŽP 672.673 Kč.

Oprava místních komunikací 634.750 Kč.

Restaurování kříže Měník – Řimice 211.600 Kč.

Zakoupení mulčovače 183.889 Kč.

Vzduchotechnika MŠ – kuchyň 123.940 Kč.

Zakoupení pozemku v obci Bílá Lhota 207.480 Kč.

Zakoupení sazenic do lesa 34.615 Kč.

Úprava dopravního značení Řimice 129.712 Kč.

2020

Stavební úpravy ZŠ Bílá Lhota I. etapa 9,515.264 Kč dotace z Ministerstva životního prostředí z Operačního programu životního prostředí 4,568.056 Kč na obě etapy.

Oprava ocelové konstrukce na tělocvičně 398.970 Kč.

Oprava místních komunikací 296.450 Kč.

Zhotovení sochy sv. Floriána v Hradečné 170.355 Kč.

Vybudování nového sociálního zařízení v KD 220.208 Kč.

Zakoupení sazenic do lesa 35.477 Kč.

Výsadba sazenic plus nové oplocenky v lese dotace z Olomouckého kraje 326.118 Kč.

2021

Stavební úpravy ZŠ Bílá Lhota II. etapa 10,061.355 Kč. Celkové náklady na obě etapy 19,576.619 Kč z toho obec z vlastních prostředků 15,008.563 Kč.

Oprava komunikace – ulička Bílá Lhota + drenáž 732.449 Kč + 68.984 Kč.

Oprava místních komunikací 829.769 Kč.

Oprava části místní komunikace Řimice 244.760 Kč.

Restaurování kříže Hrabí 210.000 Kč.

Zakoupení el. sporáku MŠ kuchyň nad rámec rozpočtu 89.298 Kč.

Elektroinstalace v prostorách bývalého pohostinství 87.649 Kč.

Změna ÚP 60.000 Kč.

Vodovodní přípojka hřbitov 72.762 Kč.

Zakoupení tiskárny 65.267 Kč.

Zakoupení výpočetní techniky 51.463 Kč.

Výsadba jabloní v Hradečné dotace 100% z Ministerstva životního prostředí z Programu péče o krajinu v roce 2021 65.159 Kč.

Zakoupení nových čerpadel do vodojemů 102.678 Kč.

Finanční dar obci Týnec zasažené tornádem 100.000 Kč.

2022

Zakoupení děličky těsta MŠ – kuchyň nad rámec rozpočtu 59.169 Kč.

Sazenice do lesa 59.800 Kč.

Oprava místních komunikací 490.000 Kč.

Zpracování projektové dokumentace „Dopravní uspořádání ploch ZŠ“ 156.000 Kč.

Zpracování projektové dokumentace pro stavební povolení na OÚ 378.000 Kč.

Zpracování projektové dokumentace na renovaci VO – Hrabí 168.000 Kč.

Zpracování projektové dokumentace na rekonstrukci místní komunikace v obci Bílá Lhota 422.750 Kč.

Zakoupení os. automobilu 507.092 Kč.

Projektová dokumentace cyklostezka Měník 403.302 Kč.

Byla podána žádost o dotaci na „**Rozvoj míst aktivního odpočinku Bílá Lhota a místní části**“. Celkové předpokládané výdaje na tuto měly být cca 2,800.000 Kč. Bohužel dotace nám nebyla přidělena a jsme vedeni jako náhradníci. Jelikož na podzim bude vyhlášen nový dotační titul a projektová dokumentace je zpracována, bude znova zažádáno o přidělení dotace.

Na podzim letošního roku by mělo dojít k výsadbě stromů v k.ú. Řimice. Oprava reliéfu Jana Ámose Komenského na ZŠ Bílá Lhota 172.500 Kč realizace proběhne na podzim letošního roku. Rok 2022 je rokem, kdy se připravují projektové dokumentace vyřizují se stavební povolení a poté se budou hledat vhodné dotační tituly na financování těchto projektů, které budou dle finančních možností realizovány.

V covidové době výdaje na roušky a dezinfekci 171.600 Kč.

Zakoupení 2 ks přístrojů na dezinfekci vzduchu pro MŠ, zdravotní středisko a obecní úřad 40.000 Kč.

Charita nabízí pomoc z dluhové pasti

Od září do listopadu budete mít možnost své dluhy v exekuci splatit bez drahých úroků a dalších sankcí.

Druhé Milostivé léto bude probíhat od **1. září 2022 do 30. listopadu 2022.**

Máte exekuci u veřejné instituce, která vznikla před **28. 10. 2021**? Kontaktujte naši poradnu v Litovli na mobilním čísle **730 585 753** a objednejte se. Díky Milostivému létu Vám budou odpuštěny úroky, poplatky advokátům či penále. Na dlužníkovi tak zbyde pouze zaplatit **jistinu a 1.815 Kč** exekutorovi za náklady na zastavení exekuce. Akce se týká exekučních sporů u veřejných institucí (dopravní podniky, technické služby, nemocnice, energetické společnosti jako např. ČEZ, exekučně vymáhané dluhy vůči zdravotní pojišťovně, obcím za nájem v obecních bytech nebo dluhů z nezaplacených poplatků České televizi a Českému rozhlasu).

O uplatnění Milostivého léta je potřeba požádat exekutora, který připraví výpis všech dluhů, které jsou u Vaší osoby vedeny. Soudní exekutor bude povinen Vám do 15 dnů od doručení písemnosti odpovědět. Milostivé léto tak představuje šanci vymanit se ze svých dluhů a začít nový život.

Na provoz Charitní poradny v Litovli jsme získali prostředky z MAS Moravská cesta v projektu „Podpora rodiny a snižování dluhové pasti na Litovelsku – druhá etapa“ CZ.03.2.65/0.0/0.0/16_047/0014300.

Charitní šatník

Charitní šatník je určen pro lidi v obtížné životní situaci (lidé bez domova, sociálně slabí, lidé postižení mimořádnou událostí, rodiče samoživitelé) Cílem je poskytnout základní ošacení lidem, kteří nemají potřebné finanční prostředky. Děláte si pořádek ve skříni? Vyrostly Vám děti a zbavujete se oblečení? Darujte nám ho! Pokud je oblečení stále použitelné a dobrém stavu, darujeme ho dále potřebným. (Přijímáme i menší nádoby, deky, povlečení, ručníky, spodní prádlo, spacáky, vybavení pro děti, hračky apod.) Věci nám můžete darovat **každý všední den od 8:00 do 14:00 hodin**, v případě dotazů nás **kontaktujte na tel. 731 643 780.**

Charita poptává nábytek

Poptáváme nábytek v dobrém a použitelném stavu. Jedná se nám zejména o postele, psací stoly, noční stolky, židle, koberečky, dekorativní nábytek.

V případě, že byste nám chtěli nějaký nábytek darovat, pošlete nám fotky na email katerina.kargerova@sternberk.charita.cz nebo nás kontaktujte na tel. 731 643 780. Odvoz věcí si zajistíme.

Charita se zúčastní Litovelských slavností

Již třetím rokem budeme spolupracovat s Městem Litovel při výběru dobrovolného vstupného na Litovelských slavnostech, které se uskuteční 3. 9. 2022 na náměstí v Litovli. Této možnosti si nesmírně vážíme. Vybranou částkou bychom tentokrát chtěli **podpořit studium dětí v nízkopříjmových rodinách.** Bude me moc rádi za Vaše finanční příspěvky a doufáme, že společně dáme dohromady částku, která pomůže někomu zásadně změnit život.

ŠLEHTICOVÉ Z OSTHEIMU A JEJICH EMPÍROVÉ KENOTAFY V BÍLÉ LHOTĚ

Hlubavého návštěvníka bělohotského hřbitova, který na toto svaté pole odpočívajících nebožtíků nepřichází jen za účelem uctění jejich památky, jistě překvapí starobylé prvky, kterými je obdařen. Ty mají spojitost nejen s bohatými dějinami zdejšího zámku, ale i celého bývalého velkostatku. V minulém století dokonce přispěly k zápisu celého areálu hřbitova i s kostelem sv. Kateřiny Alexandrijské do seznamu kulturních památek. Patří mezi ně tři empírové kenotafy Ostheimů, centrální pískovcový kříž rytíře Harasovského z Harrasova a architektonicky významný objekt Riedlovy kaplové hrobky, která se zdejším kostelem dominuje celému hřbitovnímu areálu, o jehož založení nás informuje nápis na zadní straně centrálního hřbitovního kříže: „*Tento kříž zbudován jakožto svaté znamení na slavné vzkříšení všech v Pánu na tomto svatém poli odpočívajících v r. 1792, nákladem Maxmiliána z Harrasova, majitele velkostatku v Bílé Lhotě.*“ Avšak to není jediný velkostatkář z Bílé Lhoty, jenž je na hřbitově připomínán, neboť v zadní části hřbitova byly do ohradní zdi Riedlovy hrobky zazděny tři již zmíněné kenotafy členů rodiny rytíře z Ostheimu, která panství, podle významného moravského historika Ladislava Hosáka, vlastnila mezi léty 1795 – 1837. Tato architektonická či sochařská díla dříve označovala hroby zemřelých členů rodiny – plnila tedy funkci náhrobníků. Dnes, po jejich druhotném osazení do zadní části hřbitova, již hroby pohřbených šlechticů neoznačují, proto je

spíše musíme považovat jen za rodinné památníky či zmíněné kenotafy.

Nápisy na jejich pískovcových deskách, které měly připomínat jména osob, pro jejichž památku byla vytesána, značně poškodil čas, nyní je nemožné je rozluštit. Ani Národní památkový ústav, který kenotafy eviduje od roku 1967 v katalogu našich památek, nejenže nedisponuje přesnými prepisy textu z bývalých náhrobníků bělohotských šlechticů, ale i nepřesně uvádí jména zemřelých. Dobře rozpoznatelnými zůstaly po téměř dvou set letech jen emblémy smrti, jež jsou na nich vytesány. Ty však nic konkrétního o historii tří starých kenotafů neprozrazují.

Kenotaf z trojice vlevo (od diváka) s německým nápisem je nejprostší. Nepatří Albertovi Spetlovi a Františce Spetlové, jak uvádí památkový katalog, nýbrž byl pořízen na památku majitele velkostatku se zámkem v Bílé Lhotě **Johanna Alberta rytíře Speila z Ostheimu** (*1758 – † 14. 9. 1837, Bílá Lhota, do šlechtického stavu byl povýšen v r. 1792 s predikátem „*von Ostheim*“), dvorního rady knížete Lichtensteina, tajemníka správy moravsko-slezského státního majetku či sekretáře administrace státních statků a jeho manželky **Františky von Klenowsky** (Klenovská, či Klenovská, *1774, Brno – † 9. 11. 1824, Bílá Lhota).

Genealogický lexikon šlechtických rodů Rakouska z r. 1905 od Alfreda Anthony von Siegenfelda vyjmenovává

jejich tři syny: nejstaršího **Karla rytíře Speil von Ostheim** (*4. 7. 1791 v Brně – † 7. 11. 1864 ve Vídni), architekta; **Ferdinanda rytíře Speil von Ostheim** (*5. 2. 1793 v Brně – † 21. 12. 1872) a **Eduarda rytíře Speil von Ostheim** (*30. 12. 1800 v Opavě na adrese Oberring 328), který se 20. 5. 1844 oženil v Milkově u Kladek, kde žil na zeměpanském drobném statku č. p. 8, s Františkou Kubalek z Bílé Lhoty. Na tomto čísle popisném je doloženo šest jejich potomků, tedy vnuků Johanna Alberta Speila von Ostheim: **Johann Albert Georg Speil von Ostheim** *2. 11. 1845; **Hugo Emanuel Joseph Speil von Ostheim** * 1. 2. 1848; **Františka Josepha Speil von Ostheim** * 23. 4. 1850, provdána v Bílé Lhotě dne 3. 10. 1876 za Josefa Walloucha, syna zahradníka z Hrabí, zemřela již ovdovělá 26. 3. 1901 v Hodolanech u Olomouce; **Marianna Antonia Speil von Ostheim** * 28. 4. 1852, provdána v květnu 1876 v Bílé Lhotě za Jana Skopala ze Savína; **Franz Dominic Speil von Ostheim** (* 2. 8. 1854 – † 8. 9. 1855) a **Klementina Angelica Speil von Ostheim** (* 8. 2. 1857 – † 26. 2. 1857). Jejich otec o stateček v Milkově nakonec přišel v exekuci, do vlastnictví ho získal mlynář František Petr z Vojtěchova. Eduard von Ostheim zemřel v Bílé Lhotě dne 20. 5. 1874 ve věku 74 let jako výminkář a správce zdejšího velkostatku. Amatérští badatelé uvádí, že je pochován na hřbitově v Kladkách. Historik Dr. Ladislav Hosák připisuje k rodině bělohotského pána kromě zmíněných tří synů ještě 5 dcer rozených von Ostheim: **Antonie, Františka Gundig, Marie Wranická** – provdána za violoncellistu v dvorním divadle ve Vídni Friedricha Wranitzky (Vranický), **Karolina Pavaricini** a **Anna Kreutzerová** – provdána za Konradina Kreutzerera, německého skladatele. Všichni zmínění potomci Johanna Alberta von Ostheim zdělili po jeho smrti panství v Bílé Lhotě na díly. Bohatství jejich otce však spočívalo spíše v nich, nežli v majetku, a tak ho ještě v téměř roce, v němž ho zdělili, prodali (1837).

Eugen Stoklas, předseda Muzejní rady v Litovli a profesor litovelského gymnázia, přidává k mnohačetné rodině Ostheimů ještě jednu dceru – **Amálii**, jež zemřela jako šestnáctiletá na břišní tyfus. Památce na tuto dívku byl zhotoven prostřední kenotaf z popisované trojice. Nepatří tedy Amálii Freiden, jak nepřesně určil památkový ústav, ale mladé slečně **Amálii Speil von Ostheim** (*5. 2. 1798 – † 24. 2. 1814). Vystavět ho nechal její otec a opatřil ho nápisem „*Kostem drahého, nezapomenutelného potomstva*“.

Posledním kenotafem zazděným vpravo, v jehož reliéfech lze vystopovat antické prvky symbolů smrti, se E. Stoklas zabýval již v roce 1933, když v prvorepublikových novinách *Pozor* zveřejnil článek s názvem „*Konradin Kreutzer a Bílá Lhota u Litovle*“, v němž připomíná souvislosti mezi tímto pískovcovým náhrobkem a skladatelem Kreutzerem. O 40 let později ho ještě připomíná správce arboreta Stanislav Hekele, když se v r. 1973 krátce ve *Zprávách Vlastivědného ústavu v Olomouci* věnuje tomuto sochařskému dílu patřícímu **Marii Kreutzerové**, dceři hudebního skladatele **Konradina Kreutzerera** a **Anny Kreutzerové roz. Speil von Ostheim**. Snad posledním autorem, který si náhrobku M. Kreutzerové povšiml a zmínil ho ve své práci, byl učitel František Navara, a to ve svých „*Vyprávěnkách stařečka Rašnera z Bílé Lhoty*“, které vyšly před 25 lety. Tento poslední náhrobek je z představované trojice odborníky považován za nejvýznamnější, neboť se pojí právě k dceři Konradina Kreutzerera, kapelníka vídeňské

dvorní opery, klavírního virtuose a skladatele, autora jeho nejslavnější romantické zpěvohry *Nocleh* v Granadě, kterou údajně z části zkomponoval pod staletými duby v arboretu Bílá Lhota.

Jedná se o pískovcový obdélníkový náhrobek sestávající z podpor stojících na zalamovaném soklu s několika reliéfy – hadem svinutým v kruhu, vodorovným letícím šípem, urnou s víkem, nesymetricky přes ni přehozeným věncem z růží a s diagonálně dolů skloněnou hořící pochodní. Dvojice pilastrů po stranách náhrobku nese překlad, na němž jsou po stranách čtvrteliptické akroterie a uprostřed pětiúhelný štítek, z jehož neorámované plochy vystupuje reliéf hada urobora protknutého šípem. Uprostřed edikuly vystupuje nápisová deska upravená zářezy do stylizace kříže s textem: „*Zum Andenken an die neben unrer Grossmutter **Francisca von Ostheim** ruhende **Maria Kreutzer**. Sie starb an 12. Juny 1828 im 2ten Jahre ihres Alters.*“, což volně přeloženo značí: „*Na památku **Marie Kreutzer**, která odpočívá vedle své babičky **Františky von Ostheim**. Zemřela 12. června 1828, ve druhém roce jejího věku.*“ Úmrtí mladičké vnučky majitele zámku v Bílé Lhotě Jana Alberta Speila von Ostheim a dcery vídeňského kapelníka K. Kreutzerera dokládá i zápis v úmrtní matrice zdejší farnosti.

Smrt téměř dvouleté dívky je připomínána rozmanitými náměty na jejím náhrobku vycházejícími ze starověku, a majícími dokonce původ antický a egyptský – urna, věnec z růží, hořící skloněná pochodeň a uroboros. Kromě posledního se jedná o náměty a symboly často používanými na hřbitovech v 19. stol.

Antická pochodeň symbolizovala život, ve spojení s Venuší značila žár lásky, avšak na náhrobcích se objevuje ve formě obrácené pochodně jako symbol pro smrt. Zde, na třetím kenotafu, vidíme obrácenou pochodeň s plamenem, tj. věčný život po smrti. Analogii empírového náhrobku s pochodní směřující dolů je možno spatřit v nedalekých Lošticích u kostela sv. Prokopa, a to na náhrobku Rosalie Dworzakové z r. 1829. Tento náhrobek obsahuje na podstavci ještě jeden shodný symbol s bělohotským kenotafem Marie Kreutzer, a to letící šíp, jež nabádá k myšlenkám na ubíhající čas. Květinové věnce se zase ve starověku používaly ke zdobení hrobů, věnce z růží byly součástí antických smutečních průvodů – symbolika květin potom zobrazuje představu o ráji. Dominantním prvkem náhrobku je urna s víkem jako evidentní symbol konce života.

Mýtický had svinutý v kruhu požírající svůj vlastní ocas protknutý šípem, uroboros, však patří mezi vzácně užitá funerální symboly, ba dokonce mezi nejstarší symboly světa. Charakterizuje věčné plynutí času a životního cyklu. Uroboros je též interpretován jako věčný koloběh, jako myšlenka, že každý konec vede k začátku, jako symbol věčné cyklické obnovy, cyklus života a smrti, znovuzrození. Poprvé je motiv zakousnutého hada do vlastního ocasu doložen v pohřební ikonografii v období Staré říše ve starověkém Egyptě (přibližně 2700 – 2200 př. n. l.), kde byl příznačně nazván jako „*ocas v tlamě*“. V ne zcela srozumitelných souvislostech je použit již na sarkofágové skříni z Tutanchamonovy pohřební výbavy. Antičtí autoři, od nichž se dostal do Evropy, ho převzali do užívání v Pozdní době starověkého Egypta (zhruba 700 – 330 let př. n. l.).

Na kenotafu Marie Kreutzer je uroboros ještě doplněn šípem, čímž se naznačuje, že koloběh života přetíná smrt – vždyť náhrobek patří sotva dvouleté dívence.

Výskyt urobora na náhrobcích je pro Moravu poměrně vzácným jevem, na moravských hřbitovech je totiž nacházíme jen zřídka a uroboros se šípem je ještě vzácnější. Na jižní Moravě je asi jen 6 dochovaných náhrobků s takovými symboly (nacházejí se na židovských hřbitovech, např. v Rousínově); pro severní Moravu jsem údaje o četnosti výskytů hada v kruhu nenalezl vůbec. Díky výskytu tohoto podivuhodného symbolu je bělohotské pohřebiště jedním z výjimečných hřbitovů na Moravě. Použití hada v kruhu na katolickém hřbitově je velikou zvláštností, neboť jednak patřil do symboliky svobodných zednářů, jednak se uplatňoval zejména na hřbitovech židovských, a navíc křesťané podle Starého zákona vidí v hadovi pokušitele, svůdce, Bohem prokletého tvora, symbol ďábla. Otevírá se tedy otázka, z jakého důvodu zvolila katolická rodina Ostheimů tento výjimečný reliéf na náhrobek Marie Kreutzerové, zda tím má být symbolizován již zmíněný věčný koloběh, anebo zdali k tomu přispěly jiné souvislosti. Jednu takovou si dovoluji zmínit, neboť přehlédneme-li celý rodokmen pánů Speil von Ostheim (také Spyl či Spiel), z jejichž rodu zemřelá dívka Marie pocházela, zjistíme, že se jednalo o šlechtický rod ze slezského knížectví Nisa. Prvním doloženým nositelem tohoto jména (nalezeno v *Codex diplomaticus Silesiae* – série knih o historii Slezska) byl **Albert Speil**, připomínaný již v lednu r. 1307, jehož potomci se nazývali *S p e i l – O s t h e i m*. Na jeho starobylé kulaté pečetě ze 14. století je nápis „+ S. ALBERTI SPILONIS“, doleva nakloněný trojúhelníkový štít s nezřetelnými heraldickými figurami, na vrcholu je připevněna rytířská přílba (pravděpodobně se zbytky přikryvadla vlajících z koruny – točnice), na přílbě mezi začátkem a koncem pečetního nápisu je možné rozeznat hada v kruhu požírající svůj vlastní ocas, tedy urobora, coby klenot heraldické části erbu rodu Speilů. I přes to, že mezi nejčastější klenoty šlechtických erbů patřily buvolí a volské rohy, jejichž provedení a tvar (viz. erb Jindřicha z Dobré, Jana Rudolfa Trčka z Lípy nebo Jana z Dražic) by mohly být, obzvláště u pečetí poškozených, zaměňovány s jinými heraldickými figurami, jsou na klenotu pečetě Alberta Speila rozevřené čelisti hada požírajícího vlastní ocas i jeho hlava docela dobře rozpoznatelné.

Pokud by další badatelská práce tyto závěry potvrdila, mohla by se tím osvětlit jedna z domněnek o umístění urobora jako výzdobného motivu ve vrcholu empírového kenotafu Marie Kreutzerové na hřbitově v Bílé Lhotě – vnučky držitele zdejšího zámku, velkostatkáře Speila, potomka jednoho z nejstarších šlechtických rodů slezského knížectví. Uroboros mohl být na dívčím kenotafu převzat z více jak sedmisetleté rodové pečetě, a to jako památka na prastarý šlechtický původ zemřelé.

Jako analogii tohoto reliéfu uvádím urobora vyskytujícího se až na náhrobku v Habrovanech u Vyškova, který spojuje s Bílou Lhotou nejen reliéf samotný, ale též příběh osoby, nad jejímž hrobem byl použit. V Habrovanech totiž takto vyniká pomníček Bedy Kunstowné, malé holčičky, dcery zámeckého správce, která zemřela na chorobu označovanou jako psotník (tetanické křeče spojené s bezvědomím). Podobnost tohoto osudu s Marií Kreutzerovou z Bílé Lhoty zemřelou taktéž v dětském věku, žijící taktéž na zámku, ba dokonce se stejnou příčinou smrti, je zarážející a podivuhodná. Uroboros se šípem se pak ještě nachází na

kříži stojícím u kaple sv. Františka z Assisi v Brně-Židenicích.

Tři empírové kenotafy zhotovené na upomínku zemřelých členů rodiny Ostheimů hledící z bělohotského hřbitova k východnímu obzoru připomínají marné vzpínání lidských srdcí před koncem pozemských životů – nutné to součásti naší existence.

„*Ta ruka vládce šlechtná vše blaho dává nám! O díky jásej, duše má, tam k hvězdným končinám!*“ (poslední verše z opery Konradina Kreutzerera Nocleh v Granadě).

napsal A. Hampel

Poznámky ke zdrojům: Zemanová R.: Památky Vyškovska, Vlastivědný věstník moravský, 1979, roč. 31, č. 2; Siegenfeld Alfred Anthony, Genealogisches Taschenbuch der Adeligen Houser Österreichs, 1905; Stoklas Eugen: Konradin Kreutzer a Bílá Lhota u Litovle, Pozor; Píšek Fr.: Země tmou se přioděla, Lidové noviny, 6. 11. 1938; Lolek Jakub: Německý vděk za české dobrodiní, Pozor; Codex diplomaticus Silesiae, sv. 16, 1892, regesta o slezské historii, 1301-1315, str. 102; Holčáková, D: Recepce antiky ve feudální architektuře Západního Slezka, UP Olomouc, 2013; Hekele Stanislav: Konradin Kreutzer a Bílá Lhota, Zprávy vlastivědného ústavu v Olomouci, č. 159, 1973; Braunthal Johann Karl, Nocleh v Granadě; Ottův slovní naučný – heslo Kreutzer Conradin; Národní památkový ústav, památkový katalog – Náhrobek Alberta Spetla a jeho manželky Františky Spetlové, Náhrobek Amalie Freiden, Náhrobek Marie Kreutzerové a Františky Ostheimové, Tři náhrobky v ohradní zdi – evidenční listy památek; Vyškovský deník, 30. 7. 2010; Hosák Ladislav: Historický místopis země moravkoslezské, 1938; Pečetí šlechty české, moravské a slezské, 1911, č. 1; Navara Fr.: Vyprávěnky stařečka Rašnera z Bílé Lhoty; matrika opavská, bělohotská, obce Milkov.

Pečeť ze 14. století Alberta Speila – prvního doloženého zástupce šlechtického rodu ze slezského knížectví Nisa.

**DNE 17. 9. 2022 SE USKUTEČNÍ
SVOZ NEBEZPEČNÉHO
A VELKOOBJEMOVÉHO ODPADU**

HRADEČNÁ	8.00 – 8.30
PATEŘÍN	8.40 – 9.10
BÍLÁ LHOTA	9.20 – 9.50
HRABÍ	10.00 – 10.30
ČER. LHOTA	10.40 – 11.10
ŘIMICE	11.20 – 12.05
MĚNÍK	12.15 – 12.45

**JE ZAKÁZÁNO ODKLÁDAT ODPAD
NA VEŘEJNÁ PROSTRANSTVÍ PŘED SVOZEM.**

**Žádáme občany,
aby přivezli svůj odpad ve stanovenou hodinu
a přímo z vozíku či vlečky ho předali do sběrového vozu
a neukládali ho na veřejná prostranství.**

V případě nedodržení těchto pravidel nebude odpad převzat.

**Do nebezpečného odpadu není možno
odevzdávat střešní krytiny!**